

Christian Buonaventsen Kummerfeldts tale ved demonstrationen ”Rul besparelserne tilbage”

Taler

Christian Buonaventsen
Kummerfeldt
Formand for Dansk
Sygeplejeråd Kreds
Hovedstaden

Dato

3. oktober 2024

Sted

Bag Københavns Rådhus,
Rådhuspladsen 55, 1550
København V, Danmark

Kære kolleger, kære venner, kære medlemmer af fagbevægelsen,

Vi står her i dag foran Københavns rådhus for at markere en vigtig begivenhed, men desværre ikke for at fejre den. I dag vedtager politikerne et budget, der burde sikre vores fælles velfærd, men i stedet må vi se i øjnene, at det igen er for uambitiøst.

Det er simpelthen ikke godt nok. I stedet for at tage fat om de alvorlige problemer, vi står overfor, fortsætter vi med at løbe for hurtigt uden de nødvendige ressourcer til at følge med.

Vores medlemmer – sygeplejersker, sosu’er, pædagoger og mange andre – står hver dag med opgaver, der vokser i omfang og kompleksitet. Vi mærker det på vores egen krop, hvordan vi konstant presses til at klare mere med mindre. Og selvom der år efter år tilføres flere penge til velfærden, er det ikke nok.

Det handler ikke kun om løn- og prisudviklingen, som mange politikere gerne vil reducere problemet til. Det handler i høj grad om, at opgaverne vokser. Vores ansvar bliver større, og de mennesker, vi er her for at hjælpe, får mere komplekse behov.

Vi ser, hvordan der bliver flere ældre, der har brug for pleje og støtte. De lever længere, hvilket i sig selv er en positiv ting, men det betyder også, at flere lever med længerevarende og mere komplekse sygdomsforløb. De har brug for mere tid, mere pleje og mere omsorg – men vi har simpelthen ikke hænderne til at

give dem det, de fortjener.

Det samme gælder børn og unge. Vi ser desværre en trist udvikling med flere og flere unge, der mistrives. Flere børn og unge kæmper med psykiske problemer, og vi ser, hvordan presset i skolen og i samfundet generelt vokser for dem. Det er vores ansvar at hjælpe dem på rette vej – men hvordan kan vi gøre det, når vi ikke har ressourcerne eller tiden til at være der for dem på den måde, de har brug for?

Og det stopper ikke her. Der bliver også flere udsatte borgere i vores samfund – mennesker fanget i komplekse forløb, der kræver tid, nærvær og specialiseret indsats. Hver dag kæmper vi for at sikre, at de ikke falder igennem systemet. Men når vi allerede er overbelastede, er der en grænse for, hvor meget vi kan nå. De her mennesker fortjener en indsats, der matcher deres behov, men lige nu halter vi bagefter, fordi vi ganske enkelt ikke har de nødvendige ressourcer.

Vi ser det tydeligt i vores arbejdsdag. For mange af os er det blevet normalen, at vi skal løbe hurtigere og hurtigere – men vi ved alle sammen, at det ikke kan fortsætte sådan. Det er ikke en holdbar situation, hverken for os som fagprofessionelle eller for de mennesker, vi passer på og hjælper hver dag. Vi har alt for ofte set konsekvenserne af dette pres: flere sygemeldinger, flere der vælger at forlade faget, og en stadig voksende mangel på medarbejdere.

Velfærden er under et massivt pres. Det er ikke kun os, der mærker det. Det er NETOP de ældre, børnene, de unge og de udsatte borgere. De mærker, hvordan vores evne til at hjælpe dem svækkes, ikke fordi vi ikke vil, men fordi vi ikke kan, under de nuværende forhold.

Politikerne ser det måske på papiret som tal og budgetter, men vi ser det i virkeligheden. Vi ser det i de blikke, der bliver mere og mere desperate, når vi ikke har tiden til at hjælpe. Når vi ikke kan være der på den måde, vi gerne vil og ved, vi burde.

Og her er det, vi støder på det store problem: mangel. Der mangler velfærdsmedarbejdere. Der mangler ressourcer. Og der mangler ikke mindst en politisk forståelse – eller måske vilje – til at tage et opgør med det strukturelle problem, vi står overfor. Det er, som om politikerne år efter år tror, at små justeringer i budgettet kan redde velfærden, men det kan de ikke. Vi har brug

for et grundlæggende opgør med den måde, vi prioriterer og investerer i velfærd på.

Vi kan ikke længere ignorere det faktum, at vores opgaver er blevet mere komplekse og kræver mere tid og flere hænder. Det er ikke bare en økonomisk udfordring – det er en menneskelig udfordring. Og det er her, vi oplever den største svigt.

Vi har brug for politisk vilje til at tage fat om de reelle problemer. Det her er ikke bare et spørgsmål om at få budgetterne til at hænge sammen – det er et spørgsmål om at sikre, at vi som samfund tager os af de mest sårbare og skaber en velfærd, vi kan være stolte af. Hvis ikke vi investerer i det nu, vil prisen i fremtiden blive langt højere.

Vi står her i dag for at sige, at det ikke kan fortsætte sådan. Vi kan ikke blive ved med at løbe hurtigere, tage flere opgaver og levere mere med færre ressourcer. Velfærden kræver en reel investering – ikke kun i penge, men i tid, i mennesker og i forståelsen af, hvad det kræver at skabe et trygt og omsorgsfuldt samfund.

Vores budskab til politikerne er klart: Det er tid til at tage ansvar. Det er tid til at sikre, at vi har de ressourcer, vi har brug for. For vi kan og vil gøre vores bedste, men vi kan ikke gøre det alene.

Tak for jeres tid, og tak fordi I står her i dag. Sammen kan vi sikre en bedre fremtid for vores velfærd – en fremtid, hvor vi ikke blot overlever, men trives og blomstrer.

Tak!

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Demonstrationstale, Fagbevægelsen

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/christian-buonaventsen-kummerfeldts-tale-ved-demonstrationen-rul-besparelserne->

tilbage